

CO DĚLÁME CELÝ DEN

PL: "SNÍDANĚ"

"KDE JE STEJNĚ KOLAČEK?"

→ spoj klobouky, kde
ji stejní kolečci

"HRNEČKY"

→ najdi v řadě
na polici jednu
hrneček s jiným
vorem a zakrouž-
kuj ho

"MALÝ POMOCNÍK"

- pomáhejte mamiince
a tatínkovi doma

→ připravit snídaně

→ mostit stůl

→ kalit knižky

→ uklízet prach a vy-
sávat

→ vyndat prádlo
z pačky a nadebat
k myšlence
→ křídla ponožky atd.

vyprávějte
si "co děláte
celý den"

→ RAŇO

→ POLEDNE

→ VEČER

(činnosti během
dne)

učte si
DEN a NOC

prčtete si pohádku

"JAK MEDOVNÍČEK

ZACHRÁNIL

KAPRA"

(co dělal
každý
večer)

"HRNEČEK"

- vystřihněte

hrneček z papíru

- vydobte si ho
dle své fantazie

- nalepte na něj
papírový pyslík
od čaje

PL: "POKOJÍČEK"

→ porovnej co vidíš
na obrázku

→ jak si ukládáš pokojíček
a knačky večer

+ graf. co. → vertikální
čára shora dolů

"HŘEBEN"

(ráno a večer si časem
plát)

zapínejte si

prsten "OVZTLA"

MASDA"

"UMÝVÁNÍ RUCÍČEK"

OBRÁZKOVÉ ČTENÍ

"PŘEVÁPENÍ PRO

ZÁVAHA
ZTRACENÉ
PONOŽKY"

poslech pohádek:

"O PRŮBĚ NOČNÍ KOŘILCE"

(knihy Povídky o pejskovi
a kočička - Josef Čapek)

basnička: "Čištění"

"CO MÁ DEN A NOC" Zoubků"

"MYTÍ"

ZACHYŤTE SI

RAŇO PROTAKOVACÍ

CVIKY

ODPOLEDNE JDETE

NA PROCHAŽKU

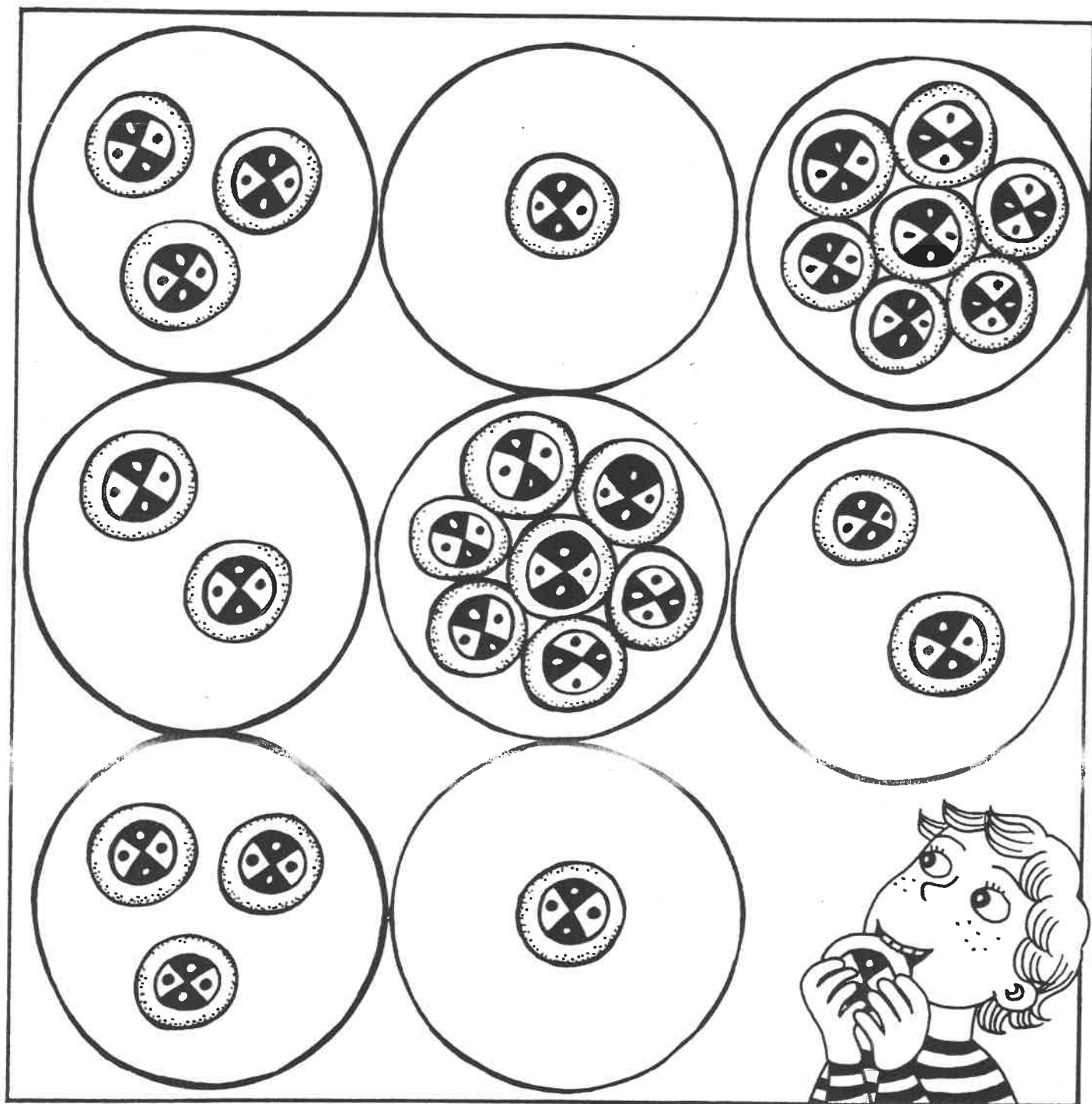
VEČER SI ZAHRASTE

SLUCHOVOU

HRU!
"NA TICHOU POŠTU"

Kde je stejně koláčů?

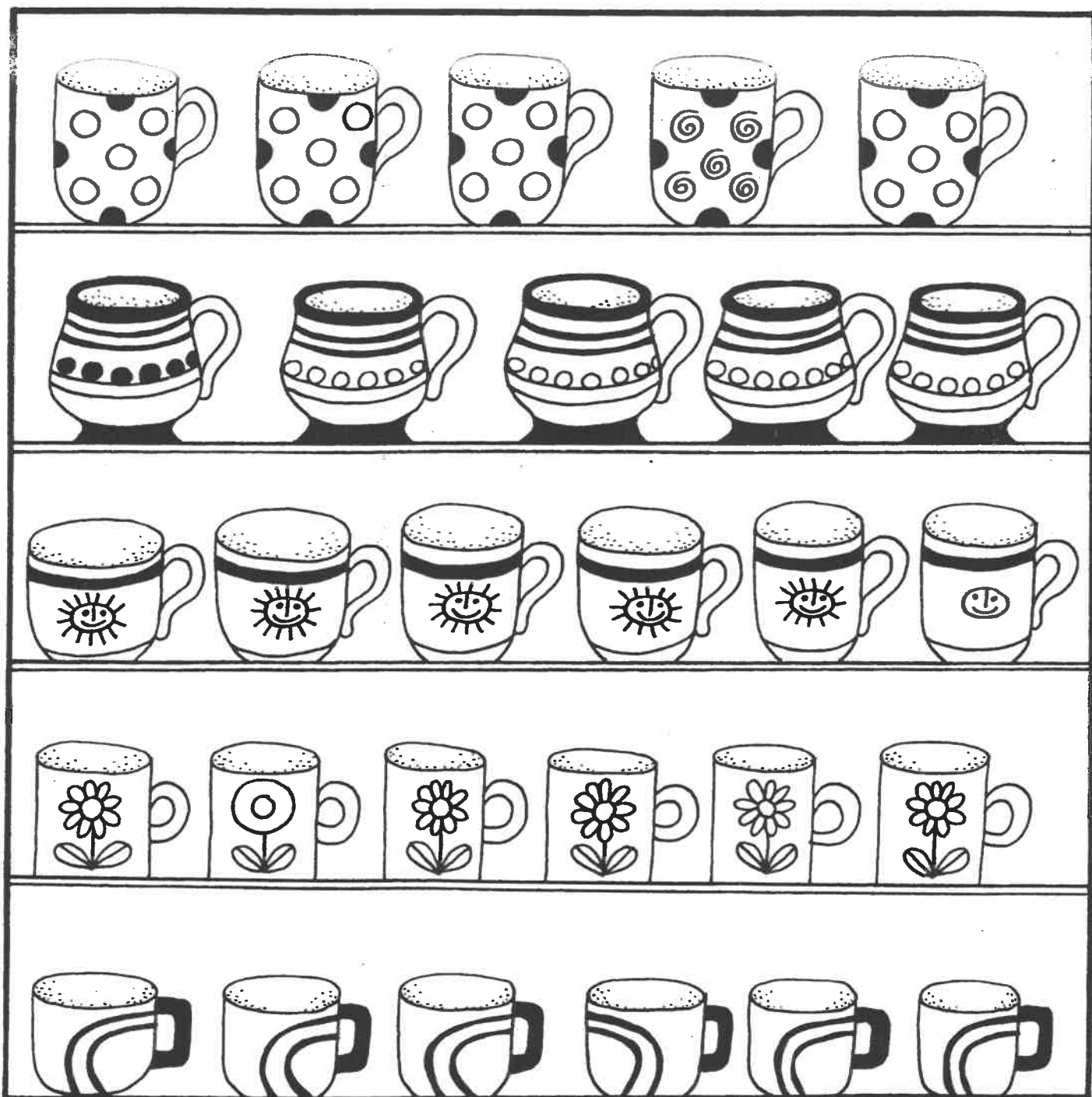
Maminka upekla koláče a rozdělila je na misky. Spoj misky, kde je koláčů stejně.
 (Děti koláče nepočítají, ale mají za úkol odhadnout, kde je koláčů stejně.)

Námět: Mgr. Marie Těthalová,
 ilustrace: Patricie Koubská

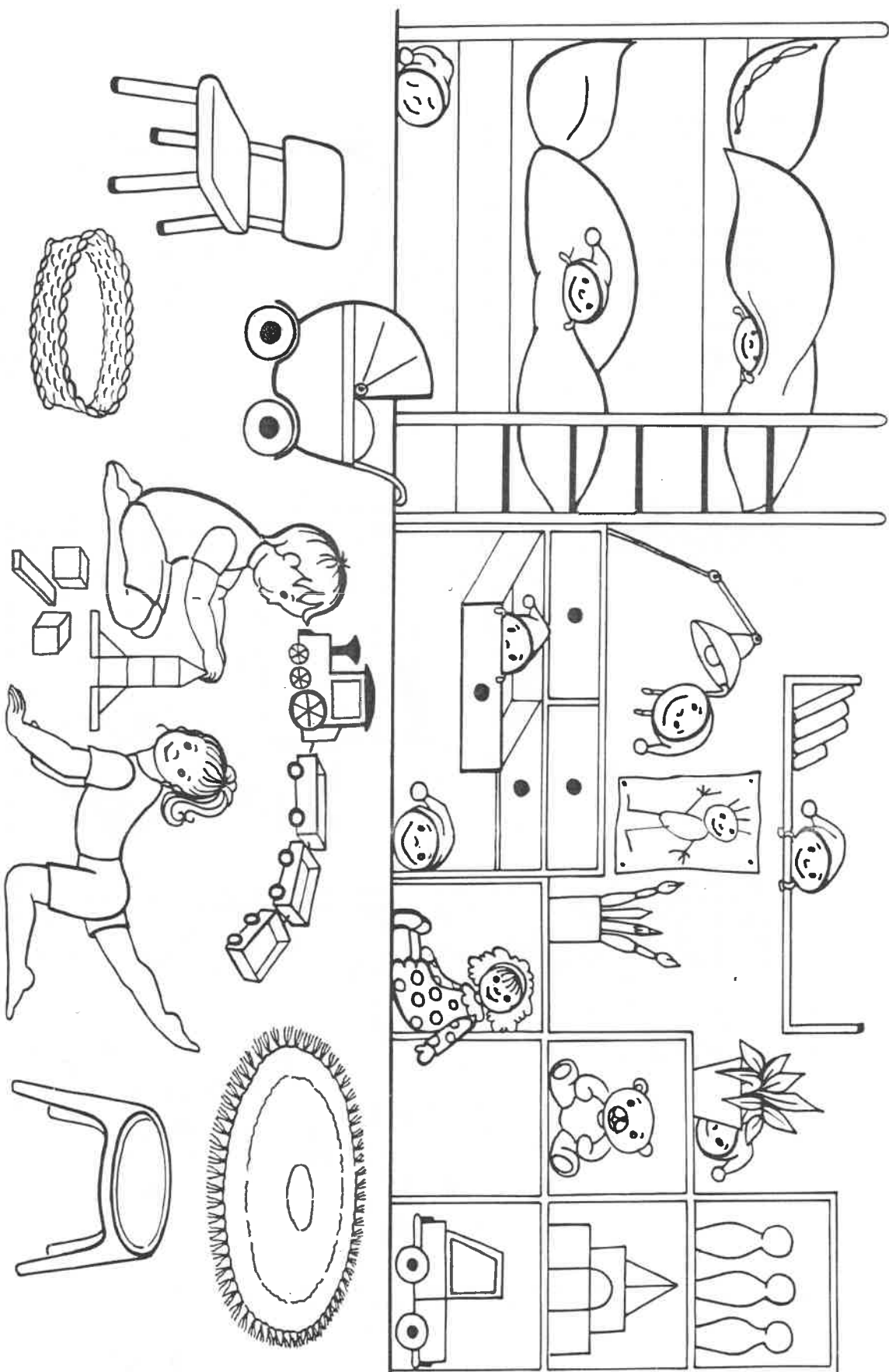
Co je stejné, a co je jiné?

V obchodě mají hrnečky s krásnými vzory. V každé polici je jeden hrneček s jiným vzorem, než mají ostatní. Najdi ho a zakroužkuj. Pak celý obrázek pěkně vybarvi. (Děti mají za úkol najít vzor, který se liší. Rozlišování tvarů je důležité pro budoucí rozpoznávání jednotlivých písmen.)

Námět: Mgr. Marie Těthalová,
ilustrace: Patricie Koubská

MŮJ POKOJÍČEK

V pokojičku hračky mají, Honzíček a Anička.
 Často si tam s nimi hrají, je jich plná polička.
 Jednou večer, když usnuli, Kašpárek si začal hrát
 - podívejte, darebáček - jak se umí schovávat.

ROZUMOVÁ VÝCHOVA: Cvičení prostorové orientace s využitím předložek a příslovcí místa. Vyprávění, rozhovor k tématu.
ETICKÁ VÝCHOVA: Ukládání hraček.

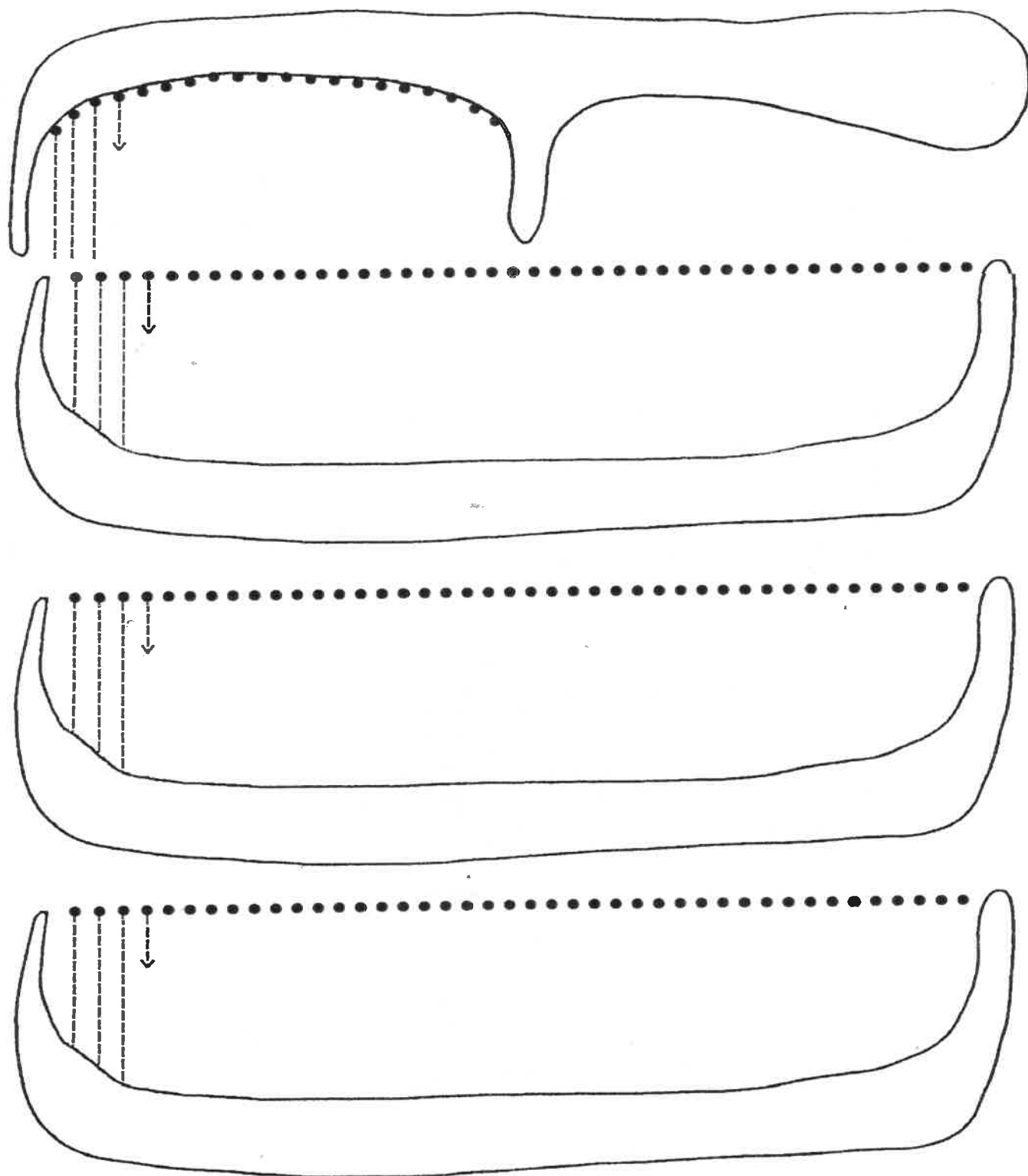
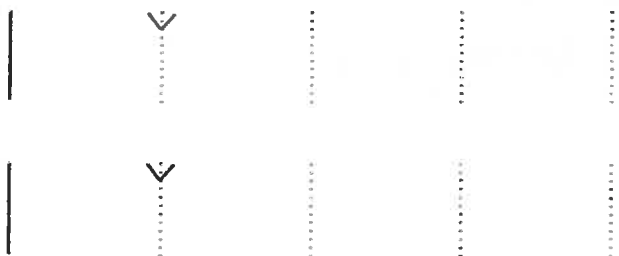
Honzík s Aničkou se vrátili ze školky a hráli si ve svém pokojičku. Pojmenuj všechno, co vidíš na obrázku. Řekni, jaké hračky máš doma a se kterými si nejraději hráváš. Uměl bys říci, kde všude se schovává nezbedník Kašpárek? Zahrajeme si takovou hru: vezmi si knoflík a polož ho tam, kam ti řeknu (na židličku, do koše, do středu koberečku, za Honzíka, pod Aničku, mezi...).

Kreslíme krátké vertikální čáry shora dolů

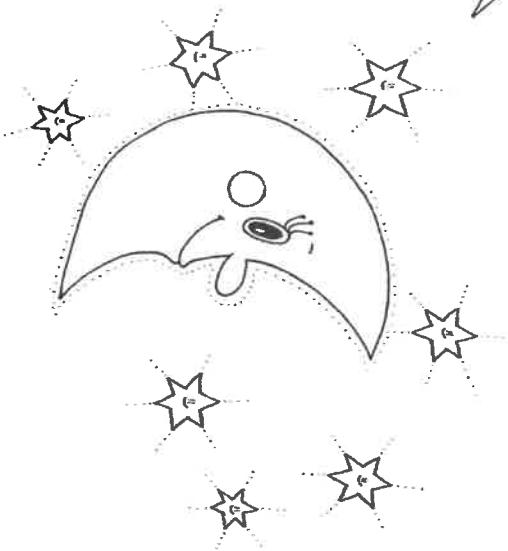
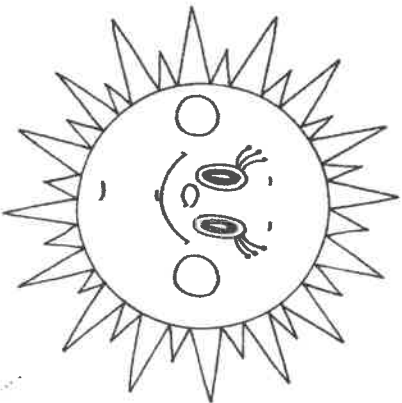
Hřebeny

*Češu si hlavičku
jako makovičku,
hele – hele heličko,
červenobílá růžičko!*

Lidová

Tematický okruh o dni a noci: CO UMÍ DEN A NOC

Den

Den, to je pět bratříčku
jak na ruce prstíčku.
Nejmladší, tak je to psáno,
kluk, co imenuje se Ráno.
A ten druhý, ten hned vedle,
imenuje se Dopoledne.
Prostřední – no, kdo ho zná?
Poledne přec jméno má.
A ten čtvrtý, Odpoledne,
nejstaršího chytí hnedle –
nejstarší pak pátý je,
ten se Večer imenuje.
Noc je jejich maminka,
ta se s nimi vyspínká.

Ráno

Každé ráno očka
rychle otevřem,
mrkneme se z okna,
jaký je dnes den.
Do koupelny s bráchou
spolu vklouzneme,
po studené vodě
k jídlu sedneme.
Po snídani do kabátku,
těšme se na pohádku,
na kluky i na holky,
těšme se do školky.

Noc

Stromy spí a spí i tráva,
aby ráno vstala zdráva.
Spí hlína i kamínky,
děti u své maminky.
Tak už je to mnoho let,
v noci spínká celý svět.
Celý svět? To pravda není,
ve tmě našli zalíbení
ježci, kuny, lišky, vřítí,
noční můry, netopyři –
ti se noci nelekají,
na lov tmou se vydávají.
Večeři si svoji chytí,
měšček jim k tomu svítí.

Verše přiblíží dětem pojmy označující proměny dne:
Den, Noc, Ráno, Dopoledne, Poledne, Odpoledne, Večer

Dopoledne

Dopoledne ve školce
můžeme si hrát,
je tam paní učitelka,
kterou mám moc rád.

Je s ní velká legrace,
to já dobře vím,
uhodnete její jméno?
Já vám napovím:

P jak pěkná pohádka,
P jak písnička,
P zas jako procházení,
z písku cestička.

Přihořívat začíná!
Jmenuje se Pavlína.

Odpoledne

Odpoledne čas tak letí,
běhám venku od půl třetí.
Jen jsem zhlitla svačinu
a už hledám Martinu.

Martina už zatím venku
dávno čeká na Helenku,
potom skočí ke Káče,
té je však dnes do pláče.
„Holky, kašlu, nesmím ven.“
To je ale dneska den!

Poledne

Poledne mám nejraději,
brambory se na mě smějí,
knedlík, rýže, těstoviny,
vejce, maso, luštěniny –
děti, dobrou chuť!

Po obědě do postýlky
do pyžama od maminky.
A už čeká kniha velká,
čte z ní paní učitelka –
děti, dobrou noc!

Večer

Podívejte na Haničku,
jak se cáká ve vaně,
koupelna je celá mokrá,
Hanka dělá vorvaně.

Mamka vytáhne ji z vody,
do košilky obleče.
„Pospěš, než ti Rákosníček
z televize uteče.“

Po večeri do postýlky
vklouzne malá holčička,
měsíček se dívá oknem
a s ním první hvězdička.

Celou noc pak Hanka spí,
než ji slunce probudí.

MYTÍ an jiné láide

Ja se myji pětkrát denně,
večer skočím do vany,
zaplavu si jako štěně,
čekají mě hajany.

Vmyju si krk i záda
aby tělo vonělo.

Moje máma má mě ráda,
dá mi pusku na čelo.

PŘI ČIŠTĚNÍ Zoubků

ŠUP, KARTÁČKU,

DO ČALOUPKY,

VYČIŠTÍME

VŠECHNY Zoubky!

PROČ ŽY BYLA

PUSA SMUTNÁ⁻²

SLADKÁ PASTA

Zoubkům CHUTNÁ!

Záhada ztracené

Pěťá si ráno oblékl , , a , ale když si chtěl vzít , zjistil, že jedna chybí. Pěťá ji hledal v , na , na , v , ale nikde. Zavolał na pomoc . se podívala do , pod , do , do se špinavým prádlem, ale nenašla. Zavolałi na pomoc . pátral v , pod , za , ale kde nic tu nic. A pak přiběhl Rex se ztracenou v tlamě. „Rexi, kde jsi ji našel?“ zeptal se Pěťá a Rex odpověděl: „Hať.“ Škoda, že se ve kromě angličtiny neučíme i psí řeč, pomyslel si Pěťá. Takhle se nikdy nedozvím, kde ta ztracená vlastně byla. Rychle si natáhl na a utíkal do , aby nepřišel pozdě.

Text JITKA WEIBERGEROVÁ,
nakreslila JARMILA MAREŠOVÁ

Překvapení pro maminku

Poslouchej, jak jsme dnes s taškou překvapili maminku.

MAMINKA SE MÁ DNES VRÁTIT Z PRÁCE DOMŮ POZDĚ. A MY JSME SE S TÁTOU ROZHODLI, ŽE JI PŘEKVAPÍME. UVAŘÍME VEČEŘI! CO UVAŘÍME? PŘECE . TY MÁME VŠICHNI RÁDI! OBLÉKLI JSME SI A PUSTILI SE DO VAŘENÍ. DO VELIKÉ NASYPAL CELÝ PYTEL . JSEM PŘIDÁVALA NA NA MUSÍ BÝT ŘÍDKÉ, RADIL . A TAK V NAKONEC ZMIZELY . JEŠTĚ PŘIDAT . KOLIK? NA HODNĚ HODNĚ , ROZHODL

Není toho moc?

Neboj, to sníme!

PAK JSME SE PUSTILI DO SMAŽENÍ. ŠLO NÁM TO RYCHLE OD KAŽDOU OBRACEL JAKO V ! JSEM ROVNALA HOTOVÉ NA .

TO UŽ ZACINKALY U MAMINČINY
A Z PŘEDSÍNĚ SE OZVALO:

Jak Medovníček zachránil kapra

Večer si Medovníček usmyslel, že druhý den brzy ráno vstane a půjde se podívat k rybníku. Chtěl vidět, jak sluníčko pije vodní mlhu a jak se z té mlhy, která zbude, narodí lesní víly. Jenže neměl budík a dělal si velké starosti, aby nezaspal. Ale pak si vzpomněl na kukačku, a hned se za ní vypravil do lesa. Nemusel ji dlouho hledat, protože právě seděla na větvi a kukala.

„Dobrý den, paní kukačko,“ slušně pozdravil. „Prosím vás pěkně, já potřebuji zítra ráno brzy vstát a bojím se, abych nezaspal. Nemohla byste mi u mé chaloupky asi tak ve tři hodiny ráno zakukat?“

„Ale to víš, Medovníčku, že ano, a ráda,“ odpověděla kukačka. „Já vstávám ráno brzy.“

Medovníček se rychle vracel do své chaloupky, aby šel brzy spát, když bude tak časně vstávat. Ani nevečeřel, jenom si uvařil trochu meduňkového čaje, po kterém se dobře spí.

Zato kukačka, chudák, skoro celou noc nespala. Obávala se, aby sama nezaspala, když už slíbila Medovníčkovi, že ho včas probudí. Sotva začalo svítat, přiletěla k Medovníčkově chaloupce, nahlédla otevřeným oknem do světničky a začala kukat jako o závod. Medovníček se nejprve vyděsil, ale brzy si vzpomněl, proč ta kukačka tolik kuká.

„No, no, děkuji, paní kukačko, já vím, že jsou tři hodiny, nemusíte mi to říkat pětkrát.“

Potom vstal a teple se oblékl, protože brzy ráno bývá u vody zima. Ptáčekové se právě začali probouzet, když zamykal chaloupku, aby se mu do ní nedostal nějaký nezvaný host. Na obloze ještě sem tam svítila nějaká hvězdička, ale už bylo docela dobře vidět na cestu.

Když přicházel k rybníku, už z dálky viděl, jak se nad hladinou vznášejí vodní páry. Šel pěšinkou po břehu a hledal vhodný úkryt, aby ty víly nevyplašil. Zrovna přišel k jednomu vrbovému keři, kde se chtěl schovat, když málem šlápl na něco mokrého a kluzkého.

No, propána, vždyť je to kapr! A na suchu! Kapři přece žijí ve vodě. Co ten tady dělá? Takhle Medovníček přemýšlel a hned se sklonil až ke kaprovi. Ten jenom slabě mával ploutvemi a tiše otevíral tlamičku. Bylo vidět, že už je na suchu delší dobu a že asi brzy umře.

„Musíš víc nahlas, já tě vůbec neslyším,“ povídá Medovníček a svoje ouško přiložil až ke kaprově tlamičce.

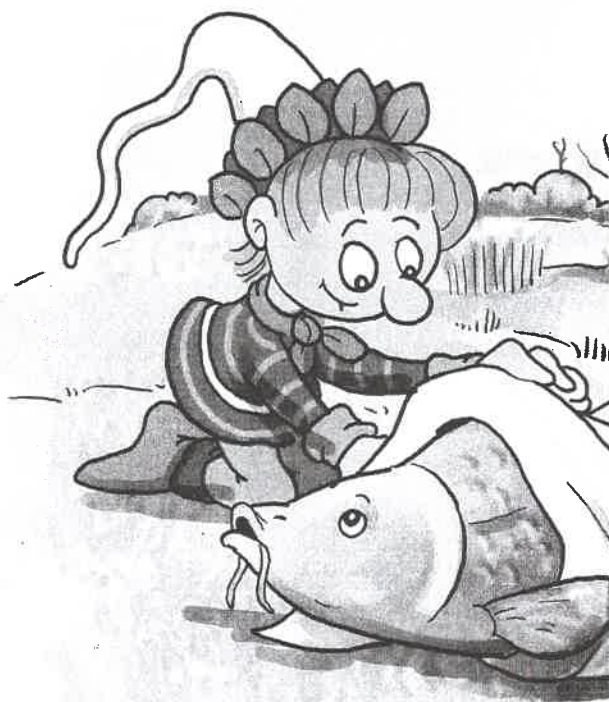
„Medovníčku, prosím tě, pomoz mi! Já jsem kapr Animuk.

Už sebou mrskám dlouhou dobu, nemohu dýchat, a také už nemám skoro žádnou sílu. Ale nemohu z místa. Jestli mi nepomůžeš, tak tady leknu!“

Medovníček byl sice malý skřítek, ale sílu měl. A hned si věděl rady. Řekl kaprovi:

„Tak poslouchej. Já budu počítat do tří. Jak řeknu tři, tak ty sebou mrskneš a já do tebe strčím. Zkusíme to?“

oo

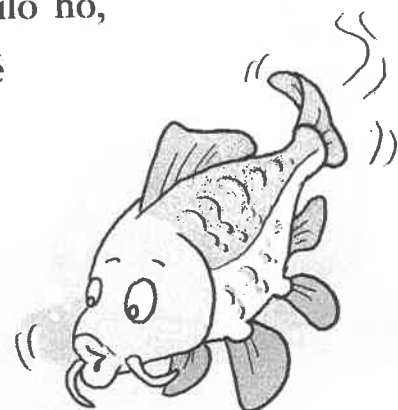
Kapr pokýval celým tělem, že dobře rozumí.

A Medovníček počítal: „Jedna, dvě, tři!“

Ryba sebou zamrskala a Medovníček ji vši silou popostrčil blíž k vodě. Takhle to udělali asi čtyřikrát. Na pátý pokus se Medovníčkovi podařilo dostrkat kapra až do vody. Ten na nic nečekal a upaloval do největší hloubky co nejdál od břehu. Ale když se trochu vzpamatoval, zastyděl se.

„Vždyť já jsem tomu Medovníčkovi ani nepoděkoval!“ Opatrně se proto blížil ke břehu a jenom trochu vystrčil hlavu z vody.

Ale Medovníček tady už nebyl. Ono totiž mezitím vyšlo sluníčko a všechnu mlhu vypilo. Jak skřítek pomáhal kapříkovi, ani si nevšiml, jestli se objevila nějaká víla. Ale nemrzelo ho to. Vracel se ke své chaloupce a těšilo ho, že pomohl kaprovi Animukovi. Vlastně mu zachránil život. A na víly se může podívat třeba někdy jindy.

Pak už si to namířil rovnou domů do své chaloupky, aby si tady připravil to největší umyvadlo a hned do něho nanosil čistou vodu. Teprve potom se umyl, vyčistil si zoubky, převlékl se do pyžama a šupky hupky do postýlky. Ještě dlouho promýšlel celou tu zítřejší cestu, aby na nic nezapomněl. Potom už se mu očka sama od sebe zavírala a on usnul. Moc klidné spaní ale neměl, protože se mu zdálo, jak ho orel nese do svého hnízda. Ale i ten zlý sen přešel a Medovníček spokojeně oddychoval až do rána.

Dobrou noc.

- mýt si ruce před každým jídlem
- mít vždy čisto za nehty
- dávat pozor při práci s nůžkami a dalšími pomůckami, které mohou přivodit zranění

Umývání ručiček

Volně

1. By - ly dvě ses - tříč - ky, buc - la - té ru - čič - ky, vo - dy se ne - bá - ly,
2. Mě - ly moc bra - tříč - ků, ma - lin - kých prs - tíč - ků, špi - na - vých či - per - ků,

rá - dy se kou - pa - ly. Pak bu - dou jis - tě vy - pa - dat čis - tě.
já je však vy - pe - ru.

7.

Předpokládaná doba trvání: denně jedna 10minutová až 15minutová lekce

Předchozí znalosti:

- schopnost soustředit se po jistou dobu
- schopnost naučit se zpaměti krátké texty
- schopnost vyjadřovat se

Obsah:

- řeč jako prostředek dorozumění
- význam lidové tvořivosti (pohádek, písniček atd.) a její správná interpretace
- zájem a chuť komunikovat

Cíle:

- Chápat a správně reprodukovat ukázky lidové slovesnosti.

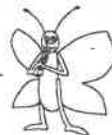
Činnost

Smyslem tohoto programu je posílit jazykové cítění dětí a jejich výrazové schopnosti pomocí hádanek.

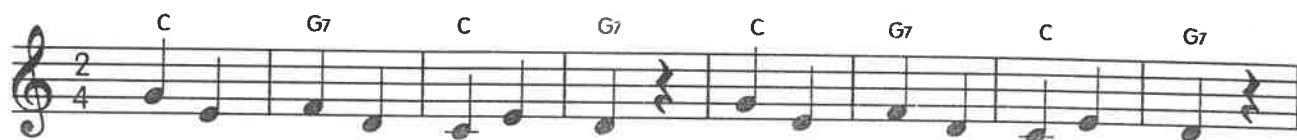
- Učitelka dává dětem hádanky, které se týkají popisu nebo funkce některých částí těla.
- Když děti hádanky uhodnou, vysvětlují, k čemu daná část těla slouží.
- Potom se hádanky učí nazpaměť.

*Čtyři bratři u stolu,
pátý sedí na rohu.*

(prsty)

OTUŽILÁ MAJDA

1. MAJDA	VSTANE	Z POSTELE,	ZAČNE SVŮJ DEN	VESELE.
2. A ŽE	VODA	STUDENÁ	NÁLADU NÁM	POZVEDÁ,
3. KDYŽ SI	PŘÍKLAD	Z MAJDIČKY	VEZMOU VŠECHNY	DĚTIČKY,

1. TĚLO	SI HNED	ROZCVIČÍ,	PAK DO SPRCHY	POFIČÍ.
2. TO I	MALÁ	MAJDA VÍ,	JE TO DOBRÉ	PRO ZDRAVÍ.
3. KRÁSNÉ	BUDOU	JAKO KVĚT,	RADOST NA NĚ	POHLEDĚT!

